

[Gunnar Fog-Petersen.]

værende Lov, kan samtidig faa Hjælp af Hjælpekassen — det er en rent positiv Bestemmelse —, men saa føjes der til:

„herfra kan for Familieforsørgeres Vedkommende dog dispenseres under ganske særligt vanskelige Forhold for den paagældende eller for dem, for hvilke han har Forsørgerpligt.“

Det vil sige, at Hjælpekasserne praktisk taget i alle Forhold kan yde Tilskud til Familieforsørger, selv om der gives vedkommende Understøttelse af Krisefonden, eller det vil sige, at de ikke kan gøre det. Bestemmelsen er uklar, thi ingen kan sige, hvad „ganske særligt vanskelige Forhold“ er. Ogsaa af denne Grund mener jeg at maatte anbefale at stemme imod Ændringsforslaget.

For det tredie vil jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslaget, fordi det i den Form, det nu har, har liden Udsigt til at blive gennemført i Rigsdagen. Der bør ændres ved det i den Retning, jeg her har nævnt, og der bør ydes en midlertidig Hjælp til Kommunerne, saaledes som det er foreslaaet i det Forslag, vi drøftede her ved første Behandling. Ogsaa jeg har været nysgerrig efter at faa at vide, hvad man fra konservativ Side havde tænkt sig at ville yde som midlertidig Hjælp. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) sagde, at hans Mindretalsbetænkning var klar nok som Vejledning for denne Nysgerrighed; naar man vilde vide, hvad der var i hans Pose, skulde man se, hvad han skrev i Mindretalsbetænkningen, thi det var i saa Henseende udtømmende. Det er dog kun rigtigt, at det er udtømmende, for saa vidt der intet er i Posen. Hvis Posen er tom, bliver den ogsaa udtømt ved de Bemærkninger, det ærede Medlem gør i sin Mindretalsbetænkning. Men hvis han mener, at der er Realiteter i Posen, er Bemærkningerne lidet udtømmende, lidet vejledende. Jeg tror dog ikke, det er saa vanskeligt at gætte sig til, hvad det er, det konservative Folkeparti vil, hvis der gennemføres en Lov om Oprettelse af Krisefonds, som altsaa kan bidrage til, at disse Fonds oprettes i højere Grad end hidtil. Hvis de vil noget, maa det være dette at stemme for en Hjælp af den Art, som det af Regeringen forelagte Lovforslag indeholder, en midlertidig, begrænset Hjælp, indtil Krisefondene kan træde i Virksomhed, og hvis det er det, de vil, synes jeg, at de skulde sige det rent ud — det kan de jo godt være bekendt. De kan ogsaa godt være bekendt at vise deres eget An-

sigt, hvis de har et — alt for hyppigt er man i Tvivl derom, fordi det skjuler sig bag en større og bredere politisk Personlighed i vort offentlige Liv fra et andet Parti. Saafremt det konservative Folkeparti er villigt til at medvirke til Gennemførelsen af en saadan midlertidig Hjælp, maa Vedtagelsen af et Forslag derom imidlertid ske samtidig med, at man vedtager Forslaget om Krisekasser. (Laursen: Selvfølgelig). Selvfølgelig, siger det ærede 4de Medlem for 4de Kreds, men det ærede Medlem sagde dog i sin Tale, at han behøvede ikke at offentligøre, hvad han havde i Sinde; man kunde jo først vedtage Krisefondene, saa var det tidsnok bagefter at faa at vide, hvad han havde tænkt paa. Dette er ikke rigtigt. Thi hvis der er et Hold i den politiske Situation paa det konservative Folkeparti, som kunde virke fremmende paa dets Villighed til at vedtage en saadan midlertidig Hjælp, vilde det jo glippe, hvis først det Forslag, de er Medforslagsstillere til, var vedtaget, og de saa bagefter vilde komme og aabne for deres Pose. Men nu siger det ærede Medlem altsaa — og det glæder jeg mig over —: Selvfølgelig skal disse to Ting følges ad og vedtages samtidig. Men da er det ogsaa nødvendigt, at man faar at vide, hvad det er, det drejer sig om.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, skal jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Statsministeren (Stauning): Jeg maa beklage, at Forløbet af de Forhandlinger, som for godt 3 Uger siden blev indledet angaaende et Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, er blevet, som det er. Jeg maa sige, at det var med megen Forbavselse, jeg modtog den foreliggende Betænkning, thi der findes jo ikke der Ændringsforslag til det af Folketinget vedtagne Lovforslag, som jeg har forelagt Landstinget. Der er heller ingen Omtale af dette Forslag, men der er stillet et helt nyt Forslag om Krisekasser, hvilke man i Øjeblikket drøfter i Folketinget i et af dette nedsat Udvalg. Det er da heldigvis temmelig enestaaende, at man bærer sig ad paa den Maade overfor Sagerne. Nu har jeg dog snart været Medlem af Rigsdagen i 25 Aar, men jeg mindes intet Fortilfælde, hvor det ene Ting har givet sig til at forhandle om en Sag, der i Øjeblikket var til Behandling i det andet Ting. Men jeg forstaar altsaa, at saadan noget gør man, naar man føler sig stærk nok til paa den Maade at aflede Opmærksomheden